

פתרון תרגיל 3 במבוא לתהליכים סטוכסטיים

שאלה 1

נתן דוגמאות לשלוש מטריצות מעבר של שרשרות מרקוב בנות חמישה מצבים.

$$\begin{matrix}
 \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} & \begin{pmatrix} 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 0 \end{pmatrix} & \begin{pmatrix} 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} \\
 3 & 2 & 1
 \end{matrix}$$

בראשונה ניתן לחזור למצב ההתחלתי רק בכפולות של 5 צעדים ולכן המחזור של המצבים הוא כפולה של 5. ניתן לחזור גם בבדיוק 5 צעדים ולכן המחזור הוא לא יותר מ 5. לכן המחזור הוא בדיוק 5. בשניה ניתן לחזור למצב הראשון מעצמו רק בכפולות של 3 צעדים ולכן המחזור של המצבים הוא כפולה של 3. ניתן לחזור גם בבדיוק 3 צעדים ולכן המחזור הוא לא יותר מ 3. לכן המחזור הוא בדיוק 3. בשלישית ניתן (אפילו בהכרח) לחזור למצב בצעד אחד ולכן המחזור הוא 1 (לא מחזורי).

שאלה 2

נניח ש $P_{0,0} = 1$, $P_{1,0} = P_{1,2} = 0.5$, עבור כל $i \geq 2$, $P_{i,i+1} = 1$. מצב 0 הוא מצב סופג וככזה הוא בודאי נשנה. מכל מצב אחר יש מעבר למצב שממנו אין דרך חזרה ולכן כל מצב אחר הוא לא ארגודי וככזה הוא בודאי חולף. מצב 1 עוברים למצב 0 בסיכוי חצי ובסיכוי חצי עוברים למצב 2 שממנו אי אפשר להגיע למצב 0.

שאלה 3

נפריך את הטענה על-ידי מתן דוגמא נגדית. נגדיר סדרת משתנים: עבור n זוגי יתקיים $P(X_n = 0) = 1$. עבור n אי זוגי יתקיים $P(X_n = -n) = \frac{1}{n}$, $P(X_n = 0) = 1 - \frac{1}{n}$. המכסימום של כל שני משתנים שכנים תמיד מקבל את הערך 0 (כי המשתנה שבמקום הזוגי הוא בהכרח 0). התוחלת של המכסימום של כל שני שכנים היא 0 והם גם בפועל בהכרח מקבלים את הערך הזה. לכן, על סדרת המשתנים המקריים $Y_n = \max\{X_n, X_{n+1}\}$ חל החוק החלש (אף החוק החזק, מה שלא רלוונטי כאן). נראה שעל סדרת המשתנים המקוריים החוק החלש לא חל: התוחלת של המשתנים שבמקומות הזוגיים היא 0. התוחלת של המשתנים שבמקומות האי זוגיים היא

$$\frac{\sum_{i=1}^n E(X_i)}{n} = \frac{1}{n} \cdot (-n) + \left(1 - \frac{1}{n}\right) \cdot 0 = -1$$

שווה בדיוק ל -0.5 (במקומות הזוגיים). אילו החוק החלש היה חל על הסדרה, אז סדרת הממוצעים היתה שואפת בהסתברות ל -0.5 . כך למשל היה קיים M המקיים שעבור כל $m \geq M$ הממוצע היה בין -0.51 ל -0.49 בהסתברות של לפחות (למשל) 0.95 . זאת אומרת שבין היתר היה מתקיים

עבור $m \geq M$ זוגי וגם $P\left(-0.51 \leq \frac{S_m}{m} \leq -0.49\right) \geq 0.95$

$$P\left(-0.51 \leq \frac{S_{2m}}{2m} \leq -0.49\right) \geq 0.95$$

זאת אומרת ש $P(-0.51m \leq S_m \leq -0.49m) \geq 0.95$ וגם

וגם $P(-0.51m \leq S_m) \geq 0.95$, זאת אומרת שמתקיים $P(-1.02m \leq S_{2m} \leq -0.98m) \geq 0.95$, זאת אומרת שהסתברות שיתרחש לפחות אחד מבין $(S_m < -0.51m)$ וגם $P(S_{2m} \leq -0.98m) \geq 0.95$

או $(S_{2m} > -0.98m)$ היא לכל היותר 0.1 . נשים לב ש $S_{2m} = S_m + \sum_{i=m+1}^{2m} X_i$. אם $\sum_{i=m+1}^{2m} X_i = 0$,

אז $S_{2m} = S_m$ ולא יתכן שיתקיים גם $(S_m \geq -0.51m)$ וגם $(S_{2m} \leq -0.98m)$. נראה שבהסתברות גדולה מ 0.1 , כל המשתנים X_i עבור $m+1 \leq i \leq 2m$ הם אפסים. ההסתברות שכולם אפסים היא

$$\left(\text{במקומות הזוגיים הם תמיד אפסים} \right) \frac{m}{m+1} \cdot 1 \cdot \frac{m+2}{m+3} \cdot 1 \cdot \frac{m+4}{m+5} \cdot \dots \cdot \frac{2m-2}{2m-1} \cdot 1$$

$$\frac{m}{m+1} \cdot \frac{m+1}{m+2} \cdot \frac{m+2}{m+3} \cdot \dots \cdot \frac{2m-2}{2m-1} \cdot \frac{2m-1}{2m} = \frac{m}{2m} = 0.5$$

והיא גדולה מ 0.5 . זאת אומרת שבהסתברות גדולה מידי, הממוצע של m הראשונים או של $2m$ הראשונים רחוק מידי מהתוחלת.

האינטואיציה: בהסתברות גבוהה מידי הממוצע משתנה מאוד במעבר בין m ל $2m$. אם הממוצע מאוד משתנה, אז הוא לא יכול להיות בשתי הפעמים האלה קרוב לתוחלת. בהסתברות גבוהה, הוא לפחות באחת מהפעמים האלה רחוק מהתוחלת.